

Fred i Verden, i alt Fald synes der ikke at være nogen Fare udefra i vor Nærhed. Havde man undladt dette og adskilligt andet, og havde man undladt den stadige Brovten med de stærke Midler, som skulde bringes i Anvendelse, var adskillig Mistanke undgaaet, og det havde sikkert bedre modvirket Uroen end al denne Vaabenalarm.

Hvad nu angaar de foreliggende Bilag, de saakaldte Beviser, er de som alt nævnt efter min Mening ikke Beviser. Trods alle Omsvøb, trods alle Forsøg paa at hænge sig i, at jeg har brugt andre Udtryk end de militærtekniske, er disse Skrivelser alligevel en Erkendelse af, at man har udstyret en Række Lastautomobiler, saa at de kan anvendes til Udrykning i Gaderne med Bemanding af Soldater. Forholdet kan vel ikke være det, at Militæret har tænkt sig disse Lastautomobiler kun som nogle Paradenumre, man en Gang imellem vilde forevise for Befolkningen, Tanken med dem har vel været virkelig praktisk Anvendelse. Der er neppe Tvivl om, at man har fulgt Forbilleder fra Udlandet, hvor disse Automobiles med paasatte Sceptre og med opstillede Soldater samt udstyrede med Maskingeværer har været i Anvendelse ved forskellige Lejligheder. Det er selvfølgelig dette Eksempel, som det danske Militærvæsen har ment det nødvendigt at efterabe. Jeg har, som alt nævnt, og hvad ogsaa fremgaar af de foreliggende Skrivelser, neppe omtalt disse Forhold i de rette militærtekniske Udtryk, og det har givet Anledning til en Mængde overflødige Ord i de Skrivelser, som skal være Bevis. Men trods alle Forsøg paa Fordrejninger har man alligevel opdaget, at Forholdet virkelig er det, jeg har sigtet til, og som jeg positivt har sagt, nemlig Smedning af saakaldte Sceptre, altsaa Rækværker til Automobilene, som skal muliggøre disse Vognes Besætning med Soldater, der selvfølgelig skal være bevæbnede og, saaledes som vi har lært det i Udlandet, forsynede med Maskingeværer, der kan benyttes, naar Vognen er i Gader, hvor eventuelle Demonstranter findes. Det er klart nok, og man behøver ikke at gøre saa mange Krumspring for at bortforklare eller fortie det.

Man spilder mange Ord paa at omtale noget, der hedder Pivotstøtter. Jeg har ikke sagt et Ord herom, jeg aner ikke, hvad det er, jeg har aldrig set dette Udtryk, før jeg læste det her i Skrivelsen, og jeg har altsaa heller ikke tænkt paa Anvendelse eller Ikke-Anvendelse af saadant. Jeg har udtrykkelig sagt i en af mine Ud-

talelser, hvad det var, jeg sigtede til, hvorledes Maskingeværernes Beskaffenhed, saavidt jeg vidste, var, og hvorledes man tænkte sig dem anvendt. Disse mange Gisninger over, hvad jeg har tænkt og ment, som fylder mange Linier, er ganske overflødige, det staar positivt paa forskellige Steder i Forhandlingerne. Heller ikke det, at Maskingeværer herhjemme hedder Rekylgæværer — det er blot et andet Udtryk for det samme —, behøvede man at opholde sig saa meget ved, det er dog et ganske underordnet Punkt. Jeg er senere kommet i Tanker om, at det vist skyldes, at en dansk Militær en Gang gjorde en mindre Forandring ved et andetsteds opfundet Maskingevær, og da han saa ikke kunde benytte det samme Navn paa den samme Indretning, fik den her i Danmark Navnet Rekylgævær. I hvert Fald er Rekylgæværet et Vaaben, som er indført til Benyttelse af det danske Militærvæsen, det er der formentlig ingen, der vil benægte. Det er ikke mere særlige Afdelinger, der benytter Rekylgæværer, men Fodfolket, altsaa det Mandskab, som skal anvendes paa de paagældende Automobiles, og at dette ved given Lejlighed skal være udstyret med disse Rekylgæværer, antager jeg ikke, man vil forsøge at benægte.

Man opholder sig ved Spørgsmaalet om Valgdagen den 21. September 1920, og jeg vil da minde om, hvad det er, jeg har sagt derom, nemlig at der umiddelbart før Valgdagen blev anbragt Rækværk, Sceptre, eller hvad det nu er, det kaldes, paa et Automobil, der som Følge deraf antoges at skulle være til Raadighed paa Valgdagen; og denne Udtalelse er trods Skrivelsens Ord fremdeles rigtig. Det kan man let faa konstateret, hvis man ønsker det, at denne Udstyrelse med Rækværk fandt Sted i Dagene umiddelbart før Valgdagen i September 1920. Jeg ved meget vel, at der ikke blev Rangering, og at Automobillet ikke blev kørt ud i Gaderne, det ved vi alle, og der er dem, der paastaar, at dette skyldes „Social-Demokraten“s Advarsel Valgdagens Morgen, da den i stærke Ord sagde: Lad dog være med at provokere Befolkningen med de Foranstaltninger, som Militæret i disse Dage har forberedt!

I øvrigt giver man i de saakaldte Undersøgelser forskellige Forklaringer om Vognene, og det er meget muligt, at disse Vogne ikke blot er bestemt til at skulle være til Raadighed ved saadanne militære Udrykninger, men ogsaa skal bruges til andre Ting, maaske i visse Tilfælde til Kultransport — det tør jeg aldeles ikke